

CAL APRENDRE LA LLIÇÓ

A veure si al final ens barallem per decidir qui estima més Catalunya! L'espectacle d'aquest 11 de Setembre no ha pas estat prou clarificador. S'han jugat massa cartes diferents el mateix dia perquè el joc, el poc joc que tenim als dits, pogués resultar rendible.

I no és que vulgui de cap de les maneres desqualificar cap de les posicions polítiques, cap dels plantejaments, d'aquesta Diada. Totes tenen la seva veritat, el seu assenyat discurs cap a una Catalunya més digna, més catalana. Però el ventall era, de tan natural, massa ampli. En política s'ha de saber, a vegades, depassar les pròpies conviccions i unificar criteris per fer camí. I això sí que ens ha mancat.

Ja sé que és lluny aquell temps de la unitat al voltant d'un únic lema: "llibertat, amnistia i estatut". És lluny, però, malauradament, no gaire. Encara perilla la nostra llibertat i la nostra autonomia. Consolidar la Democràcia guanyada amb sang i sacrifici continua essent la fita que ens ha d'agermanar sota les quatre barres de la senyera.

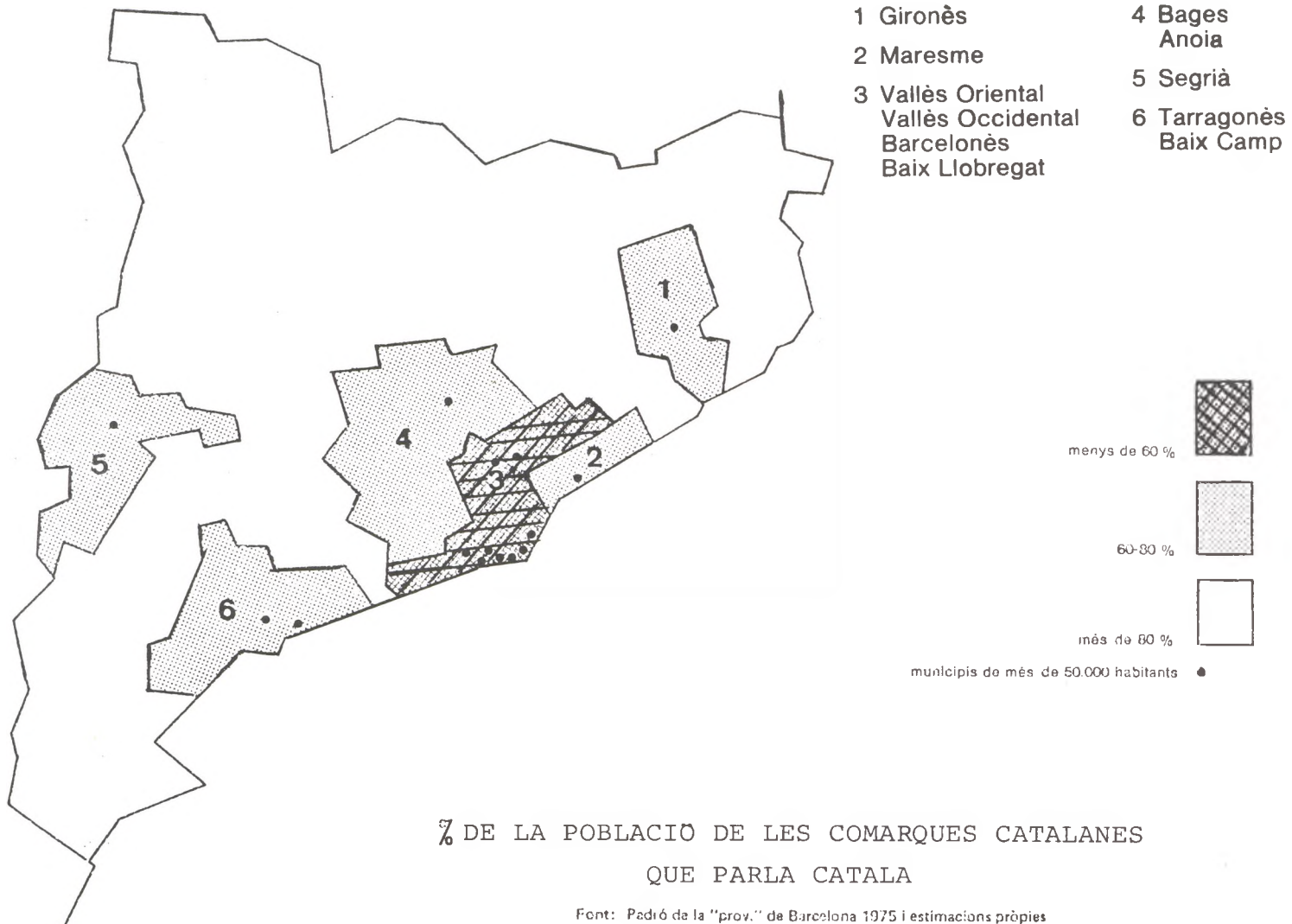
Que llavors, quan la involució sigui impossible, no ens ha de fer cap por, ni ens ha de preocupar que existeixin grups que defensen l'"statu quo", al costat dels qui pensin que caldria tornar endarrera i de molts que demanin més llibertats nacionals.

En una manifestació varen detenir un coregut ultradretà que cridava "Visca Terra Lliure!".

Ho enteneu? De la confusió només en surt perjudicada Catalunya, el poble de Catalunya. Ho saben els nostres enemics. I ho hem de tornar a aprendre els catalans.

Pius PUJADES

Director de "Punt Diari"

% DE LA POBLACIÓ DE LES COMARQUES CATALANES QUE PARLA CATALA

Fent: Padró de la "prov." de Barcelona 1975 i estimacions pròpies